

REGULAMENT

***privind conservarea ecosistemului si reglementari privind circulația
motocicletelor,
ATV-urilor si mașinilor off-road pe raza UAT Sadu – județul Sibiu.***

Cuprins

Introducere ¹	2
Cadrul juridic si instituțional	2
Legislația Uniunii Europene în domeniul conservării naturii	6
CARACTERISTICILE UNITĂȚII ADMINISTRATIV-TERITORIALE, COMUNA SADU, JUDEȚUL SIBIU	9
Comuna Sadu – Descriere generala	9
INFRASTRUCTURA:	10
Condiții climatice și protecția mediului	12
REGLEMENTĂRI PRIVIND CONSERVAREA ECOSISTEMULUI SI A BIODIVERSITATII, -pe teritoriul administrativ al comunei SADU	16
CAPITOLUL 1. PREVEDERI GENERALE ale REGULAMENTULUI	17
CAPITOLUL 2. REGULI DE CIRCULAȚIE	18
CAPITOLUL 3. SANȚIUNI	20
CAPITOLUL 4. PROCEDURA DE CONSTATARE A CONTRAVENTIILOR	20
CAPITOLUL 5. DISPOZIȚII FINALE	22
Anexa 1- Trasee turism de aventură	24
Anexa 2 - Registrul îndrumătorilor de turism de aventură	25
Anexa 3 - Elemente de identificare a îndrumătorilor de turism de aventură	26

Introducere¹

În anul 1993, țara noastră a ratificat Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993. Părțile recunosc, prin acest acord, că o condiție importantă a integrării României în Comunitate este armonizarea legislației prezente și viitoare a României cu cea a Comunității. Capitalul natural din România Ca o consecință a poziției sale geografice, România este o țară cu o diversitate biologică ridicată, exprimată atât la nivel de ecosisteme, cât și la nivel de specii. Ecosistemele naturale și seminaturale reprezintă aproximativ 47% din suprafața țării. Ca urmare a studiilor efectuate prin Programul CORINE Biotops au fost identificate 783 tipuri de habitate în 261 de zone de pe întreg teritoriul țării: Principalele tipuri de habitate Numar % Habitate de coastă 13 5,0 Zone umede 89 34,1 Pajiști 196 75,1 Păduri 206 78,9 Mlaștini 54 20,7 Stâncării/nisipuri 90 34,5 Agricole 135 51,7 Nivelul ridicat al diversității habitatelor reflectă și un nivel ridicat al diversității speciilor de floră și faună. Astfel, au fost identificate: • 3700 specii de plante, din care până în prezent 23 sunt declarate monumente ale naturii, 74 sunt extinse, 39 periclitare, 171 vulnerabile și 1253 rare. Speciile caracteristice pășunilor reprezintă aproximativ 37% din totalul celor existente în România. Există, de asemenea, un număr de 600 specii de alge și peste 700 specii de plante marine și costiere. Speciile endemice reprezintă 4%. Astfel, s-au identificat un număr de 57 de taxoni endemici (specii și subspecii) și 171 taxoni subendemici. • 33802 specii de animale, din care 33085 nevertebrate și 717 vertebrate. Dintre vertebrate, au fost identificate 191 specii de pești (9 specii periclitare), 20 specii de amfibieni (9 specii periclitare), 30 specii de reptile (6 specii periclitare), 364 specii de păsări (din care 312 specii migratoare) și 102 specii de mamifere. Societatea Ornitologică Română, cu sprijinul organizației BirdLife International, a identificat, de asemenea, peste 44 de zone de importanță avifaunistică, acoperind o suprafață de 6,557 km², adică 3% din suprafața totală a țării, în conformitate cu prevederile Directivei 409/79/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice. Până în prezent nu a fost stabilit un sistem de monitoring al diversității biologice, dar o parte din speciile sălbatice și habitatele naturale fac obiectul unor programe și proiecte de cercetare ale structurilor universitare, muzeelor, institutelor de cercetare, precum și ale unor organizații neguvernamentale specializate. În România au fost desemnate un număr de 827 arii naturale protejate, în conformitate cu normele Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii (IUCN) și pe baza studiilor efectuate de institutele de cercetare și avizate de Academia Română. Dintre acestea, atât ca suprafață (580.000 ha), cât și ca nivel al diversității biologice, se distinge Delta Dunării, care are un statut triplu de Rezervație a Biosferei, Sit Ramsar (zonă umedă de importanță internațională) și Sit al Patrimoniului Mondial Natural și Cultural.

Pe raza comunei Sadu se afla ariile protejate sit Natura 2000 și Frumoasa care fac parte din întreg arealul ariilor naturale protejate. În acest context precum și în viziunea de dezvoltare durabilă a comunei cu accent pe conservarea biodiversității și a ecosistemului natural, se impune elaborarea și adoptarea unor măsuri care să reglementeze aceste principii.

Calauziti de cele mai sanatoase principii care să creeze cadrul unui respect al comunitatii precum, “băte la usa, ai grija de ai tăi, casa noastră” considerăm ca se impune elaborarea unor norme de reglementare care să creeze simbioza între oameni.

Cadrul juridic și instituțional

Cadrul juridic și instituțional din România pentru conservarea naturii Activitatea de protecție a mediului în România are o istorie relativ îndelungată, dezvoltându-se în concordanță cu preocupările specifice populațiilor locale. Începând cu secolul XIV, în dreptul vechi românesc

sunt cuprinse o serie de reguli și instituții privind ocrotirea unor componente ale mediului, în special pentru protejarea vânatului și a altor resurse forestiere. Preocupările vizând direct ocrotirea naturii se manifestă în special începând cu secolul XX, în 1930 fiind adoptată prima Lege pentru protecția monumentelor naturii. Având la bază acest act normativ s-a înființat prima Comisiune pentru ocrotirea monumentelor naturii, aflată pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, iar apoi alte institutii regionale de acest gen. Activitatea acestor structuri a avut, prin excelență, un caracter de cercetare științifică materializată prin publicarea a numeroase studii, note sau lucrări ce au stat la baza ocrotirii, prin lege, a valoroase obiective ca monumente ale naturii (36 de rezervații ale naturii cu o suprafață de aproximativ 15.000 ha. - printre care și Parcul Național Retezat înființat în 1935, 15 specii de plante și 16 specii de animale). Tot în acest context au fost elaborate normele tehnice și de aplicare a legii, cele privind marcajul traseelor turistice, respectarea toponimilor autohtone, normele vizând ocrotirea păsărilor migratoare etc.

1.1 Cadrul legislativ în domeniul conservării naturii Legislația României are ca bază Constituția, care este legea fundamentală, cu forța juridică cea mai mare, constituind un izvor și pentru dreptul mediului. Ca obligații corelative a drepturilor legate de protecția mediului, Constituția prevede obligația statului de a asigura exploatarea resurselor naturale în concordanță cu interesul național, refacerea și conservarea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic. Celelalte acte juridice ce reglementează diverse aspecte privind protecția naturii sunt:

- Tratatetele, Convențiile și Acordurile internaționale - conform Constituției României, prin ratificare sau aderare acestea devin parte a dreptului intern (lege internă). În domeniul conservării naturii, sunt în vigoare următoarele tratate/convenții/acorduri: TMTratatul privind Antarctica (Washington 1959), ratificat în 1971, constituie un instrument programatic care stabilește mijloacele prin care părțile contractante pot acționa împreună pentru folosirea Antarcticii exclusiv în scopuri pașnice, incluzând și măsurile de protecție a florei și faunei. Un principiu al tratatului îl constituie asigurarea libertății cercetării științifice în cadrul unei cooperări internaționale, la care în afara părților pot lua parte și organizații internaționale. TM Convenția privind protecția patrimoniului mondial, cultural și natural, adoptată de Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură la 16 Noiembrie 1972, acceptată prin Decretul 187/1990, respectând suveranitatea statului pe teritoriul căruia se află patrimoniul natural și/sau cultural, precum și drepturile prevăzute în legislația națională, statele părți recunosc caracterul de universalitate al patrimoniului, pentru a cărui conservare trebuie să coopereze întreaga comunitate internațională. Pe lista patrimoniului mondial, România este înscrisă cu aproximativ 75% din Delta Dunării (360 000 ha).
- Convenția asupra zonelor umede de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor acvatice, încheiată la Ramsar, la 2 februarie 1971, ratificată prin Legea nr. 5/1991, are ca scop desemnarea de către părțile contractante a acestor zone de importanță internațională din punct de vedere ecologic, botanic, zoologic, limnologic sau hidrologic și asigurarea unei stări de conservare corespunzătoare. Delta Dunării este declarată sit Ramsar.
- Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979, la care România a aderat prin Legea nr. 13/1993 are ca scop asigurarea conservării speciilor de floră și faună sălbatice, precum și a habitatelor lor naturale, ce necesită în acest sens cooperarea mai multor state.

- Convenția privind diversitatea biologică adoptată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1994, ratificată prin Legea nr. 58/1994. Obiectivele definitorii ale convenției sunt conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a componentelor sale împărțirea justă și echitabilă a avantajelor ce decurg din exploatarea resurselor genetice, în special prin accesul la acestea și transferul de tehnologie. Ca măsuri generale de conservare și utilizare durabilă sunt prevăzute elaborarea de strategii, planuri sau programe naționale sau adaptarea celor deja existente, alături de integrarea conservării și utilizării durabile a diversității biologice în planurile, programele și politicile sectoriale sau intersectoriale pertinente.
- Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de floră și faună pe cale de disalinție, adoptată la Washington la 3 martie 1973, la care România a aderat prin Legea 69/1994 asigură protecția speciilor periclitate prin reglementarea comerțului cu acestea.
- Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn la 23 iunie 1979, ratificată prin Legea 13/1998 este un instrument cu vocație universală, dezvoltat ca urmare a Recomandării 32 din Planul de acțiune elaborat de Conferința de la Stockholm și constituie recunoașterea faptului că managementul necesar conservării eficiente a speciilor migratoare necesită atât cooperarea între state, cât și acțiuni comune în interiorul limitelor de jurisdicție națională, unde aceste specii își fac sejurul în anumite perioade ale anului.
- Legea 111/1998 pentru aderarea României la Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea desertificării în țările afectate grav de seceta și/sau de desertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994.
- În domeniul conservării naturii, sunt în vigoare următoarele legi:
 - Legile de ratificare sau aderare la convențiile prezentate mai sus.
 - Legea 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei “Delta Dunării” ce are ca scop înființarea Administrației Rezervației, ca instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului. Conducerea este realizată de Consiliul Științific în subordinea căruia se află Colegiul executiv, ca organ de aplicare a hotărârilor Consiliului Științific. Din Consiliul Științific fac parte și personalități din teritoriu, propuse de Consiliul Județean. Guvernatorul și membrii Consiliului științific sunt numiți de Guvern, la propunerea MAPPM, cu avizul prefectului și al Academiei Române. În componența Administrației Rezervației funcționează și Corpul de inspecție și pază ce realizează supravegherea întregului teritoriu al rezervației și sancționează nerespectarea măsurilor de protecție stabilite în statutul rezervației, aprobat în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi. Cheltuielile sunt acoperite din subvenții de la bugetul de stat, din donații și din surse proprii. La propunerea Administrației rezervației, MAPPM emite norme tehnice privind desfășurarea activității economico-productive, de turism și agrement, în vederea prevenirii perturbării echilibrului ecologic, garantând păstrarea obiceiurilor specifice locale. Persoanele fizice sau juridice ce dețin, cu titlu de proprietate, terenuri pe teritoriul rezervației sunt obligate să le gospodărească prin mijloace ecologice admise, tradiționale sau recomandate de autoritățile științifice. Valorificarea resurselor din zonele economice se face prin concesionarea terenurilor agenților economici autorizați sau populației locale, care are drept de preemțiune. Se stabilesc, de asemenea, prin prezenta lege, acțiunile ce constituie contravenții/infracțiuni și sancțiunile ce se aplică în astfel de cazuri.
- Ordonanța de urgență nr. 195/2005 privind protecția mediului ce are ca obiect reglementarea protecției mediului, obiectiv de interes public major, pe baza principiilor și elementelor strategice ce conduc la dezvoltarea durabilă a societății. Printre aceste principii este stipulat în mod direct și cel referitor la conservarea biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural. Ca modalități de implementare a principiilor și elementelor strategice sunt menționate: $\frac{3}{4}$ obligativitatea procedurii de

evaluare a impactului asupra mediului în faza inițială a proiectelor, programelor sau activităților, incluzându-le pe cele ce vizează modificarea cadrului natural al unei zone, urmată de avansarea soluțiilor tehnice de menținere a zonelor de habitat natural, de conservare a funcțiilor ecosistemelor, defrișările de vegetație forestieră din afara fondului forestier, importul sau exportul plantelor și animalelor din fauna și flora sălbatică, etc. $\frac{3}{4}$ corelarea planificării de mediu cu cea de amenajare a teritoriului și de urbanism; $\frac{3}{4}$ rezolvarea, pe nivele de competență, a problemelor de mediu; $\frac{3}{4}$ introducerea pârgurilor economice stimulative și coercitive; $\frac{3}{4}$ promovarea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul protecției mediului; $\frac{3}{4}$ instruirea și educarea populației, precum și participarea organizațiilor neguvernamentale la elaborarea și aplicarea deciziilor. Protecția mediului constituie o obligație a administrației publice centrale și locale, precum și persoanelor fizice sau juridice, iar responsabilitatea privind protecția naturii revine autorității centrale pentru protecția mediului și agențiilor sale teritoriale. În baza acestei legi, autoritatea centrală pentru protecția mediului, cu consultarea autorităților centrale de specialitate, elaborează reglementări tehnice privind măsurile de protecție și conservare a biodiversității, de utilizare durabilă a resurselor naturale. Deținătorii cu orice titlu, care aplică măsurile de conservare ecologică stabilite de autoritatea centrală pentru protecția mediului, sunt scutiți de impozit; deținătorii particulari vor fi compensați, în raport cu valoarea lucrărilor de refacere întreprinse. Protejarea unor specii sau a unor habitate și instituirea de arii protejate, precum și măsurile stabilite pentru protecția mediului sunt prioritare cu alte interese. Pentru conservarea unor habitate naturale, a biodiversității care definește cadrul biogeografic al țării, precum și a structurilor și formațiunilor naturale cu valoare ecologică, științifică și peisagistică, se menține și se dezvoltă rețeaua națională de arii protejate și monumente ale naturii. Ariile protejate și monumentele naturii se declară prin acte sau reglementări cu caracter normativ, inclusiv prin amenajamente silvice; cele declarate până la intrarea în vigoare a acestei legi își păstrează această calitate. Autoritățile administrației publice locale, pe baza documentației avizate de Academia Română, pot să pună sub ocrotire provizorie, în vederea declarării, arii protejate sau monumente ale naturii. Culegerea și comercializarea plantelor, capturarea prin orice mijloace, deținerea și comercializarea animalelor declarate monumente ale naturii, precum și dislocarea, deținerea și comercializarea unor piese mineralogice, speologice și paleontologice, provenite din locuri considerate monumente ale naturii, sunt interzise. Pe lângă aceste prevederi, sunt stipulate atribuțiile, răspunderile și sancțiunile ce se aplică în caz de contravenție sau infracțiune.

- Codul silvic (Legea 46/2008) are ca scop stabilirea modului de administrare a fondului forestier și a vegetației forestiere din afara acesteia. Fondul forestier național, proprietate publică sau privată, este considerat bun de interes național și este supus regimului silvic de exploatare. Administrarea fondului forestier se realizează prin Regia Națională a Pădurilor, ce are ca obligație ocrotirea, asigurarea integrității și dezvoltarea fondului forestier național, prin implementarea măsurilor stipulate de prezenta lege. Conservarea biodiversității și a peisajului forestier se asigură, în principal, prin constituirea de parcuri naționale și alte arii protejate în fondul forestier național și în vegetația forestieră din afara acesteia. Constituirea acestora se face la propunerea forurilor științifice de specialitate și se aprobă prin lege. Încălcarea prevederilor Codului silvic atrage, după caz, răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală.
- Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic (Legea 407/2006) ce are ca scop conservarea diversității faunei sălbatice, menținerea echilibrului ecologic al populațiilor speciilor de interes vânătoresc, prin administrarea și gestionarea fondului cinegetic. Prin această lege se stabilesc cotele de recoltă, reglementările tehnice privind organizarea și practicarea vânătorii, precum și speciile de faună sălbatică a căror vânătoare este interzisă

Încălcarea prevederilor acestei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală.

În domeniul conservării naturii, sunt în vigoare următoarele Hotărâri de Guvern:

- Hotărârea de Guvern 26/1991 privind aderarea României la Convenția europeană privind protecția animalelor în transportul internațional.
- Hotărârea de Guvern 127/1994 privind sancționarea unor contravenții la Normele pentru protecția mediului înconjurător.
- Hotărârea de Guvern 248/1994 pentru adoptarea unor măsuri în vederea aplicării Legii 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferă "Delta Dunării";
- Hotărârea de Guvern 989/1998 privind plata contribuției României în vederea participării la Programul LIFE al Comunității Europene, în baza căreia a fost semnată Decizia 1/1998 de asociere între Comunitățile Europene și statele lor membre, pe de o parte, și România, pe de altă parte, privind adoptarea condițiilor și modalităților de participare a României la instrumentul financiar al Comunității în domeniul mediului.
- Hotărârea de Guvern nr. 43 din 16 ianuarie 2020 - privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor ca organ al administrației publice centrale de specialitate care are responsabilitatea elaborării, promovării și aplicării strategiei Guvernului în domeniile gospodăririi apelor, pădurilor și protecției mediului.

În domeniul protecției naturii, sunt în vigoare următoarele ordine:

- Hotărârea de Guvern nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe;
- Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului;
- Ordinul nr. 410/2008 pentru aprobarea Procedurii de autorizare a activităților de recoltare, capturare și/sau achiziție și/sau comercializare, pe teritoriul național sau la export, a florilor de mină, a fosilelor de plante și fosilelor de animale vertebrate și nevertebrate, precum și a plantelor și animalelor din flora și, respectiv, fauna sălbatică și a importului acestora;
- Ordonanța de Urgență Nr. 57/2019 privind Codul administrativ cu modificările și completările ulterioare;
- Carta europeană a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199 din 17 noiembrie 1997.

Legislația Uniunii Europene în domeniul conservării naturii

Legislația UE are la baza Tratatul Comunității Europene care stabilește principiile generale privind politicile de mediu ce ajută la înțelegerea obiectivelor politicii și legilor, precum și la interpretarea și aproximarea actelor legale individuale europene. Pe lângă acest tratat, există trei forme de mandatare ale legislației Uniunii Europene: directivele, regulamentele și deciziile. În domeniul protecției naturii, sunt în vigoare următoarele directive:

- Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice are ca scop asigurarea menținerii sau restabilirii unei stări favorabile de conservare a diversității biologice europene, prin stabilirea măsurilor specifice atât habitatelor naturale, cât și speciilor sălbatice de floră și faună, ținând cont de exigențele economice, sociale și culturale ale statelor membre. Pentru aceasta se va stabili o rețea ecologică europeană de zone speciale de conservare, numită Natura 2000, în care vor fi incluse situri ce adăpostesc tipuri de habitate naturale de interes comunitar sau în care sunt integrate specii sălbatice ce necesită măsuri care să le asigure o stare de conservare favorabilă. De asemenea, în această rețea vor fi incluse și siturile desemnate în conformitate cu Directiva 79/406/CEE, pentru conservarea păsărilor sălbatice. Planurile de amenajare a teritoriului vor trebui să ia în considerare și să integreze planurile de

management adecvate acestor zone, asigurând în acest fel coerența rețelei Natura 2000, în mod special prin stabilirea culoarelor de migrare sau a celor ce permit schimburile genetice dintre populații. Directiva este elaborată pe baza principiului anexelor în care sunt specificate tipurile de habitate naturale și speciile de floră și faună de interes comunitar a căror conservare necesită desemnarea unor zone speciale în acest sens (anexele I și II), criteriile pentru identificarea siturilor de interes comunitar ce vor fi desemnate ca zone speciale de conservare (anexa III), speciile de floră și faună de interes comunitar ce necesită o protecție strictă (anexa IV), precum și cele a căror exploatare poate fi subiectul unor măsuri speciale de management (anexa V).

Pentru implementarea prevederilor acestei directive, țările membre au următoarele obligații:

- $\frac{3}{4}$ să evalueze starea diversității biologice și să desemneze zonele ce urmează să fie supuse unui tip special de management, pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare.
- $\frac{3}{4}$ să existe o evaluare exactă a planurilor sau proiectelor ce pot avea un impact negativ asupra zonelor respective și să se prevadă, în lipsa unor soluții alternative viabile, măsurile compensatorii adecvate;
- $\frac{3}{4}$ stabilirea planurilor de management, inclusiv cele de monitorizare, desemnarea autorităților responsabile cu implementarea acestora, precum și sancțiunile ce vor fi aplicate în cazul nerespectării prevederilor legale.
- Directiva 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice, precum și Directiva 85/411/EEC ce amendează directiva 79/409/EEC privind conservarea păsărilor sălbatice, Directiva 91/244/EEC ce amendează directiva 79/409/EEC privind conservarea păsărilor sălbatice, Directiva 94/24/EEC ce amendează anexa II din directiva 79/409/EEC privind conservarea păsărilor sălbatice, Directiva 97/49/EC ce amendează directiva 79/409/EEC privind conservarea păsărilor sălbatice au ca scop menținerea populațiilor speciilor sălbatice de păsări amenințate cu disalinția, vulnerabile la anumite modificări de habitat, rare sau care necesită o atenție specială la un nivel care să corespundă în mod special exigențelor ecologice, științifice și culturale, ținând cont în același timp și de cerințele economice și recreative. În acest sens sunt promovate măsurile speciale de conservare care includ prezervarea, menținerea și restabilirea habitatelor în care sunt integrate aceste specii, prin desemnarea zonelor de protecție specială, integrate în structura rețelei ecologice Natura 2000. O atenție deosebită se acordă în special speciilor de păsări migratoare și zonelor umede care reprezintă tipuri de habitate cu o deosebită importanță în conservarea acestora.

Pentru implementarea prevederilor acestor directive, țările membre au următoarele obligații:

- $\frac{3}{4}$ să încurajeze cercetările populațiilor de păsări sălbatice și să desemneze zonele ce urmează să fie supuse unui tip special de management, pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare a acestora.
- stabilirea planurilor de management, inclusiv cele de monitorizare, desemnarea autorităților responsabile cu implementarea acestora, precum și sancțiunile ce vor fi aplicate în cazul nerespectării prevederilor legale.
- Directiva 83/129/EEC privind importul în Statele Membre a pieilor de pui de focă și a produselor derivate din acestea și Directiva 89/370/EEC ce amendează directiva 83/129/EEC privind importul în Statele Membre a pieilor de pui de focă și a produselor derivate din acestea au ca scop interzicerea importurilor de produse fabricate din piei de pui de focă, cu excepția celor rezultate prin vânarea în mod tradițional de către populația de eschimoși.

Pentru implementarea prevederilor acestor directive, țările membre au următoarele obligații:

- ¾ stabilirea procedurilor de acordare a certificatelor și a permiselor de import privind produsele din piei de focă, de inspecție și control.
- stabilirea procedurilor de cordonare și consultare între autoritățile responsabile (mediu, vamă, poliție).

În domeniul protecției naturii, sunt în vigoare următoarele regulamente:

- Regulamentul 3943/90/EC privind protejarea zonei Antarcticii adoptă procedurile de observare și inspecție necesare din cadrul convenției.
- Regulamentul 348/81 privind regulile comune pentru importurile de balene sau alte produse ale cetaceelor stabilește procedura de emitere a licențelor de import a produselor derivate din balene sau alte cetacee, utilizate în scop comercial.
- Regulamentul 3254/91 de interdicere a utilizării capcanelor de picior în Comunitate și de introducere în comunitate a pieilor sau a altor bunuri manufacturate ale unor specii de animale sălbatice originare din țări în care capturarea acestora se face prin utilizarea unor astfel de capcane sau a unor metode ce nu satisfac standardele internaționale și Regulamentul 35/97 ce detaliază prevederile legate de certificarea pieilor și bunurilor acoperite prin regulamentul 3254/91 sunt destinate interzicerii comerțului (importul, exportul și reexportul) cu piei sau alte bunuri (precizate în anexa II) provenite de la anumite animale (precizate în anexa I) ce au fost capturate prin folosirea capcanelor de picior sau a altor metode în dezacord cu standardele internaționale și limitării, în general, a importurilor de piei și produse asociate rezultate de la animalele precizate în anexă.
- Regulamentul 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea, precum și Regulamentul 938/97 ce amendează regulamentul 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea, Regulamentul 2307/97 ce amendează regulamentul 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea, Regulamentul 2214/98 ce amendează regulamentul 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea, Regulamentul 939/97 ce detaliază regulile referitoare la implementarea regulamentului 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea, Regulamentul 767/98 ce amendează regulamentul 939/97 ce detaliază regulile referitoare la implementarea regulamentului 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea, Regulamentul 1006/98 ce amendează regulamentul 939/97 ce detaliază regulile referitoare la implementarea regulamentului 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună prin reglementarea comerțului cu acestea, Regulamentul 2551/97 ce suspendă introducerea în Comunitate a specimenelor unor specii sălbatice de floră și faună, Regulamentul 2437/98 ce suspendă introducerea în Comunitate a specimenelor unor specii sălbatice de floră și faună au ca scop protejarea speciilor sălbatice de floră și faună afectate de comerțul necontrolat. Regulamentul este elaborat pe baza principiului anexelor în care sunt specificate speciile de floră și faună ce trebuie conservate prin limitarea comerțului cu acestea. Considerente privind implementarea:
- desemnarea autorităților competente – de management și științifice, responsabile cu emiterea permiselor sau certificatelor necesare comercializării (import, export, reexport) speciilor sălbatice sau a specimenelor acestora. Trebuie acordată o responsabilitate sporită birourilor vamale de control, precum și organelor de inspecție ale poliției.
- stabilirea și/sau dezvoltarea procedurilor și documentației privind autorizările.
- stabilirea și/sau dezvoltarea procedurilor de monitorizare a comerțului cu aceste specii.
- stabilirea sancțiunilor și a procedurilor de aplicare ale acestora.

În domeniul protecției naturii, sunt în vigoare următoarele decizii:

- Decizia privind formularele pentru propunerile de situri ce vor fi incluse în rețeaua ecologică Natura 2000

- Decizia 82/72/EEC referitoare la încheierea Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale europene
- Decizia 82/461/EEC referitoare la încheierea Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice
- Decizia 1/98/EEC privind asocierea între Comunitatea Europeană statele ei membre, pe de o parte, și România, pe de altă parte, în ceea ce privește participarea la Programul LIFE al Comunității Europene

CARACTERISTICILE UNITĂȚII ADMINISTRATIV-TERITORIALE, COMUNA SADU, JUDEȚUL SIBIU

Comuna Sadu – Descriere generală

Comuna Sadu, este situată în sudul Transilvaniei, la 18 km sud de Sibiu, pe valea râului Sadu (Valea Sadului), pe care au fost construite primele hidrocentrale din țară. Localitatea se află în zona de contact dintre Depresiunea Sibiului și Munții Cibinului, chiar la gura văii râului Sadu, în județul Sibiu ce face parte din Regiunea Centru. Accesul în comuna Sadu se realizează dinspre orașul Cisnădie, pe drumul județean DJ106C (6 km), sau dinspre orașul Tâlmăciu pe DJ105G (8 km). Suprafața comunei este de 74 km², ceea ce reprezintă 1,36 % din suprafața județului Sibiu. Altitudinea maximă este la vârful Prejba, 1744 metri; cea minimă lunca Prăhăriei, 450 metri. Comuna Sadu se învecinează la nord cu orașul Cisnădie, la est cu orașul Tâlmăciu, la sud cu localitatea Tâlmăcel, iar la vest cu comuna Râu Sadului.

Comuna Sadu, este amplasată într-o zonă cu specific de munte, terenul comunei prezentând o formă variată de forme de relief precum: munți, dealuri, văi. Solul și subsolul teritoriului comunei Sadu are o structură diferită. Predominant este solul brun de pădure cu un conținut mic de humus. Răspândirea solului sub formă de fișii (zone) este caracteristică pentru arealul Sadului. În aval, înspre orașul Tâlmăciu, solul este nisipos pe o întindere destul de mare pe ambele maluri ale râului, în amonte se îngustează începând dealurile și solul stâncos cu structură cristalină fiind cuprinse o parte din munții Cindrel. Această zonă este compusă din sisturi cristaline de genul: cuarțite, micasisturi, paragnaise, șisturi cloritoase și sericitoase. Relieful comunei Sadu este așezat în trepte care coboară de la VEST la EST și cuprinde următoarele unități de relief: masive montane – aprox. 70 % din teritoriul comunei; serie de arii depresionare, reprezentând aproximativ 10 % din suprafața comunei, care delimitează zona masivelor montane de cealaltă mare unitate de relief–podiușul; y podiuș–aprox. 20 % din suprafața comunei. Munții comunei Sadu ocupă o suprafață de aproximativ 54 km² și reprezintă un sector din Munții Cindrelului, situați în extremitatea sudică a Munților Cindrel. Altitudinea maximă de 1744 m este la vârful Prejba, munții fiind caracterizați prin masivitate și forme mai domoale, produse ale unor structuri geologice uniforme, constituite din șisturi cristaline ale pânzei getice, care se regăsesc și în munții învecinați, vădind unitatea structurală a întregii regiuni montane. Rețeaua hidrografică din Munții Sadului este destul de bogată, fiind reprezentată prin râul Sadu și afluenții lui. Pe râul Sadu s-au realizat baraje și acumulări de ape pe baza cărora funcționează trei hidrocentrale, printre care și prima hidrocentrală pusă în funcțiune în România–Sadu I (1896). Vegetația este cea obișnuită climatului muntos al României, urmărește treptele reliefului și este dispusă zonal, în mai multe etaje. 17 De la 600 la 1000 m înălțime sunt răspândite pădurile de foioase, fâgete alături de care apar scorușul, mesteacănul, paltinul, frasinul, alunul, păducelul. Între 1000 și 1400 m altitudine, păduri în amestec, pășuni și fânețe alcătuite din graminee. Solurile sunt brune acide de pădure, brune podzolice și podzoluri cu litosoluri, mai ales pe versanții puternic înclinați.

Rețeaua hidrografică 2.2.4.1. Râurile Râul Sadu, străbate comuna de la un capăt la celălalt, vărsându-se în râul Cibin, are o lungime de 45 km, ocupând cu afluenții săi o suprafață de 301 km², având o diferență apreciabilă de nivel între izvoare, 1940 m altitudine și vărsare, 362 m

altitudine. Cei mai importanți afluenți ai săi pe raza comunei Sadu sunt o serie de pâraie, după cum urmează: Valea Plaiului, Valea Juvărțului, Valea Varului, Valea Priboiului, Valea Săliștei, Valea Cioarei, Valea Vâlceleii și Valea Morii. Râul Sadu izvorăște de sub vârful Steflești și parcurge, printre Munții Cindrel și Munții Lotrului, pe care îi separă, o vale deosebit de pitorească a cărei frumusețe și utilitate a fost sporită prin amenajările hidrotehnice care valorifică din punct de vedere energetic apele acestui râu, hidrocentrala Sadu I (1896), Sadu II (1905), Sadu V (1955). Comuna Sadu nu dispune de lacuri naturale; apele subterane (freatice) provin din precipitații și se găsesc la adâncimi variabile, cuprinse între 4/5–8/12 m. Din ele sunt alimentate fântânile construite din loc în loc pe drumurile comunei (fântânile comunale), dar și cele particulare, întâlnite în gospodăriile locuitorilor (nu toate au apă potabilă, ci doar cele cu adâncimi de 5 până la 10, maxim 12 metri; cele cu adâncimi de până la 5 m sunt folosite pentru adăpatul vitelor)². 2 Lotreanu f. a., p. 13-14. 18 Lacuri artificiale: Lacul Negoveanu–situat pe cursul superior al Sadului, format înapoia unui baraj în formă de arc de cerc, cu o înălțime de 62 m, având un volum de 6,3 milioane m³ de apă și o suprafață de 44 ha, construit în anul 1956 pe cursul superior al raului Sadu. Lacul artificial se întinde pe o suprafață de 72 de hectare, iar apa sa este folosită de hidrocentrala Sadu V pentru producerea de energie electrică. Lacul Sadu II–situat pe cursul râului Sadu, se întinde pe o suprafață de 4 ha și are un volum de 700 mii m³. Barajul lacului Sadu II are o înălțime de 30m.

INFRASTRUCTURA:

Drumurile forestiere;

În aprilie 2006, conform protocolului nr.673/2006 au fost trecute în proprietatea Comunei Sadu 8 drumuri forestiere, având o lungime totală de 28,6 km și suprafață de 16,60 ha.

Drumurile forestiere ale comunei Sadu:

- Drum forestier Sadu– Priboi (Cosorâța) 2,8 ha 4,6 km nemodernizat
- Drum forestier Juvărț 4,9 ha 8,1 km modernizat
- Drum forestier Prejba 3,2 ha 5,4 km nemodernizat
- Drum forestier Pr. Neamțului 1 ha 1,7 km nemodernizat
- Drum forestier Măncuț 0,8 ha 1,4 km nemodernizat
- Drum forestier Manc 2,7 ha 4,6 km nemodernizat
- Drum forestier Pr. Cailor 1,2 ha 1,9 km nemodernizat
- Drum forestier Clăbucet 0,9 km nemodernizat
- TOTAL 16.60 ha 28,6 km.

Din cele 8 drumuri, doar drumul forestier Juvărț, a fost modernizat în anul 2015, prin proiectul „Modernizare drum forestier, Comuna Sadu, județul Sibiu”. 26 Investiția în valoare de 4.220.719 lei a fost susținută financiar din fonduri europene nerambursabile, prin intermediul programului Măsura: 125 “Îmbunătățirea și dezvoltarea infrastructurii legate de dezvoltarea și adaptarea agriculturii și silviculturii”. S-a modernizat întregul tronson al drumului forestier „Juvărț”, contribuind la îmbunătățirea condițiilor de trafic rutier forestier, la asigurarea unei infrastructuri rutiere forestiere de bună calitate în cadrul comunei și accesibilizarea unei suprafețe de 2976,9 ha teren forestier. Celelalte drumuri forestiere sunt întreținute prin lucrări periodice de reparații, pentru asigurarea unor condiții optime de trafic. Totuși lucrări ample de modernizare ar fi necesare.

Drumuri agricole:

Zona agricolă a comunei este situată în partea de nord–vest, în aval de localitate și este adiacentă drumului județean DJ 105G Avrig–Tâlmăciu–Sadu–Râul Sadului și parțial drumului județean DJ106C Sadu–Cisnădie. Suprafețele agricole sunt accesibilizate de cele 11 drumuri agricole „de hotar”, care deservește o suprafață de 190,24 ha. Drumurile agricole ale comunei sunt:

- Drum Hotar Vechi 0,46 ha nemodernizat
- Drum Hotar Tălmaciu 0,51 ha nemodernizat
- Drum Hotar Tocile 7,22 ha nemodernizat
- Drum Hotar Solomoane 0,60 ha nemodernizat
- Drum Hotar Calea Țarinii 177,65 ha Modernizat în anul 2015
- Drum Hotar Sărata 0,65 ha nemodernizat
- Drum Hotar Deasupra Malului 0,53 ha nemodernizat
- Drum Hotar Dumbrava 1,30 ha nemodernizat
- Drum Hotar Drânguri 0,41 ha nemodernizat
- Drum Hotar Pripon Valea Dâncată 0,68 ha nemodernizat
- Drum Hotar Râpa 0,23 ha nemodernizat Aceste drumuri deserveșc zone agricole importante al comunei.

Dintre acestea doar Drumul agricol „Calea Țarinii” a fost modernizat printr-o investiție, finalizată în anul 2015. Prin intermediul proiectului s-au executat lucrări de modernizare a drumului agricol Calea Țarinii pentru îmbunătățirea condițiilor de trafic și siguranța în exploatarea utilajelor agricole precum și pentru asigurarea unei infrastructuri de calitate în cadrul comunei în ceea ce privește accesul la terenurile agricole. Pentru o agricultură cât mai modernă se impune infrastructură adecvată.

Vechimea: atestare documentară sau arheologică Obârșia comunei Sadu se pierde în negura vremurilor, fiind socotită pe drept cuvânt una din cele mai vechi așezări rurale de pe pământul Transilvaniei. Una din cele mai vechi referiri la Sadu datează din anul 1210. Într-un document de atunci se face precizarea că în oastea comitelui Ioachim al Sibiului se aflau, alături de sași și secui, un număr important de români ca „păzitori ai cetăților de graniță”. Mulți dintre ei proveneau chiar din Sadu. Așezarea Sadu a ocrotit la sânul ei numai oameni liberi, păstrători dârji ai legii celei vechi, ai limbii, ai portului și ai obiceiurilor. Chiar atunci când, prin constrângere, regii unguri din familia Árpád, ca Géza al II-lea, Andrei al II-lea și Béla al IV-lea, le-au impus să primească în preajma lor coloniști din Apus, ei nu s-au lăsat striviți de jugul iobăgiei. Sat de margine fiind, locuitorii Sadului mistuiți fiind de dorul de libertate, dispuneau în vremuri de restriște între altele, de o puternică armă de luptă: emigrarea. Treceau elemente de heraldică locală în cadrul unităților administrativ-teritoriale de pe raza județului Sibiu 13 adică la frații lor de la sudul Carpaților, bine știind că, până la urmă, prigoana va slăbi pentru-ca „golindu-se țara de oameni nu va mai avea cine plăti dările”. Sadu este un sat de margine românesc model, în care setea de adevăr și dreptate au fost temeiuri puternice de viață. Evenimente istorice în viața satului Printre evenimentele istorice în care comuna a fost implicată se numără, în primul rând, vizita împăratului Iosif al II-lea (anul 1783) la insistențele doctorului Ioan Piuariu Molnar, eveniment în urma căruia, la 26 februarie 1787, prin Decretul imperial nr.179, care primește formă executorie și este aplicat abia în anul 1799, se șterge starea de iobăgie a comunei Sadu față de comuna Cisnădie, consemnându-se situația hotarului dintre cele două comune, în favoarea sașilor din Cisnădie. Tot atunci Iosif al II-lea a dat autorizație de funcționare manufacturii textile de la Sadu. „Sentința împăratului a mântuit una din cele mai vechi comune românești, ai cărei locuitori păziseră hotarele țării de șicanele nedrepte și nelegale ale sașilor” (Lucian Giura–Sadu – file de istorie, 2002, Ed. U.L.B. Sibiu, p.39). Sădenii au participat la evenimentele istorice de la 1848, fiind prezenți la Blaj. Marile momente istorice de la 1848-1849, Unirea Principatelor (1859) și mai ales 1877- 1878, anii Războiului de Independență, au marcat acțiuni de solidaritate ale românilor sibieni. Între adunările și întrunirile consacrate acestui ultim eveniment, încheiat cu manifestații, alături de cele din Săliște, Tilișca, Miercurea, Boița și altele, se numără și cea din comuna Sadu. Apelurile lansate de Comitetul femeilor române din Sibiu pentru ajutorarea răniților, ca și cele din ziarele și revistele vremii, au găsit o largă audiență atât la orașe cât și la sate, unde învățătorii și preoții, notarii și primarii le aduceau la cunoștință

locuitorilor. Astfel, notarul comunal din Sadu, Constantin Popovici, după o intensă activitate în rândurile locuitorilor comunei, aduna 50 de florini, sumă destinată ajutorării răniților în Războiul pentru Independență. În anul 1861, înființarea ASTREI le-a deschis noi orizonturi de manifestare culturală. Solidaritatea fiilor națiunii române se manifestă din nou cu tărie, cu prilejul Mișcării memorandiste (1892-1894).

Condiții climatice și protecția mediului

Arii naturale protejate: Situri Natura 2000,

- Natura 2000 este o rețea europeană de situri naturale protejate, care a fost creată în anul 1992 din nevoia de a proteja natura și are drept obiectiv prezervarea biodiversității biologice pe teritoriul statelor membre UE. Prin urmare, rețeaua este menită să asigure menținerea sau readucerea într-o stare de conservare normală a habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de interes comunitar, în armonie cu activitățile umane. Declararea siturilor protejate Natura 2000 are la bază două directive ale Uniunii Europene, care reglementează modul de selectare, desemnare și protecție a siturilor: Directiva Păsări (1979) pe baza căreia au fost declarate Ariile de Protecție Specială Avifaunistică (SPA) și Directiva Habitate (1992), pe baza căreia au fost declarate Ariile Speciale de Conservare (SCI). Siturile au fost delimitate pe baza identificării științifice a habitatelor și speciilor de pe teritoriul lor. La sfârșitul anului 2010 în Uniunea Europeană existau 26.106 situri Natura 2000, acoperind circa 20% din teritoriul total, pe o suprafață de 949.910 km². Prin aderarea la Uniunea Europeană în 2007, România a adus o contribuție importantă la rețeaua Natura 2000 datorită valorii ridicate a biodiversității de pe teritoriul său. În legislația românească directivele Habitate și Păsări au fost adoptate prin OUG nr.57/20.06.2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.49/2011. De la intrarea în spațiul comunitar european și până în prezent, România a declarat 381 de situri Natura 2000, care ocupă în total 17,89% din suprafața țării; între acestea 108 sunt SPA și 273 SCI, o mare parte dintre ele suprapunându-se peste ariile naturale protejate de interes național (parcuri naționale și naturale, rezervații). În țara noastră această rețea este în extindere, atât în ceea ce privește numărul siturilor, cât și a limitelor unora dintre ele, aflate în curs de revizuire. Un sit este gestionat pe baza unui plan de management realizat de administrația sitului, în cadrul unui proces de consultare publică și avizare științifică. Foarte important de semnalat este faptul că includerea unei zone în rețeaua Natura 2000 nu înseamnă că oamenii și activitățile economice sunt excluse, ci doar că orice activitate economică desfășurată pe teritoriul acestuia va trebui să țină cont de obiectivele de conservare stabilite pentru speciile și habitatele pentru care situl a fost declarat. Activitățile care ajută la protejarea naturii și a mediului sunt cele tradiționale: 42 cultivarea și obținerea produselor ecologice, fără ca această activitate să interfereze cu habitatele speciilor protejate, vânătoarea și pescuitul în anumite limite, ecoturismul (construcțiile trebuie să fie din materiale tradiționale, conforme cu arhitectura zonei; nu sunt permise lucrări de construcții și de infrastructură care pot afecta habitatele și speciile protejate din sit, cu excepția acelor lucrări care sunt necesare pentru siguranța oamenilor sau sunt de importanță națională). Introducerea unei zone în rețea nu afectează dreptul de proprietate asupra terenurilor, iar în cazul în care există activități care trebuie stopate, cei afectați vor primi plăți compensatorii. Pentru Natura 2000 finanțarea a crescut substanțial de-a lungul anilor, prin Programul LIFE+, prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională, dar mai ales prin Fondul pentru Dezvoltare Rurală. Deoarece este important de știut dacă Natura 2000 reușește să își atingă

obiectivele, rețeaua este monitorizată de un barometru bianual, iar progresele fiecărui stat sunt evaluate de Comisia Europeană la fiecare șase ani.

- Siturile Natura 2000 ROSCI0085 Frumoasa și Situl ROSPA0043 Frumoasa
- Aria Naturală Protejată „Frumoasa” este inclusă în Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000. Este a treia ca mărime la nivel național reprezentând 13% din suprafața teritoriului administrativ al României și este compus din 11 tipuri de habitate și 25 de specii de interes comunitar.⁶ Descriere generală sit Situl este compus din trei masive montane (Cindrel, Lotru și Șureanu), despărțite între ele de râurile Sadu, Frumoasa și Sebeș. La rândul lor acestea fac parte din grupa munților Parâng, munți care oferă condiții favorabile dezvoltării unui mare număr de specii de animale și plante. Zona, de importanță europeană, are nevoie de măsuri speciale pentru protecția biodiversității și conservarea speciilor și a tipurilor de habitate. Relieful glaciatic este bine păstrat, Iezerul Mare, Iezerul Mic și Iezerul Șureanu fiind cele mai reprezentative circuri glaciare din zonă. Rezervația constituie una dintre cele mai importante regiuni pastorale din Carpații românești, această activitate tradițională fiind practică din cele mai vechi timpuri, fără a se aduce prejudicii semnificative patrimoniului natural. Clase de habitate Tufişuri, tufărişuri, pajişti naturale, stepe, păduri de foioase, păduri de conifere, păduri de amestec, habitate de păduri (păduri în tranziție). Calitate și importanță Au fost identificate 10 tipuri de habitate de interes comunitar, ce acoperă peste 80% din suprafața totală; cele mai importante sunt pădurile de molid perialpine, jnepenişurile și pășunile alpine și subalpine. O parte din păduri sunt virgine sau cvasivirgine, polarizând o mare diversitate biologică terestră, care constituie o avuție națională inestimabilă. Multe dintre pădurile existente, pure sau în amestec, au vârste medii de peste 120 și chiar 160 de ani, fiind excelente habitate pentru populațiile de urși, lupi și râși. Vulnerabilități Exploatarea forestieră care nu respectă întocmai normele silvice în vigoare, 44 pășunatului excesiv (mai ales în zona alpină, care duce la degradarea pășunilor alpine, la gonirea de către câini a populațiilor de urși, lupi și râși și la epizotii transmise de animalele domestice), turismul necontrolat, pășunile incendiate în vederea creșterii suprafețelor de pășune alpină, vânătoarea, braconajul, deteriorarea habitatelor și liniștii naturale. Utilizarea terenurilor Modulurile principale de utilizare a terenurilor în suprafețele de fond forestier și pajiști alpine sunt managementul silvic și respectiv gospodărirea pastorală.
- Situl Oltul Mijlociu–Cibin–Hârtibaciu ROSCI0132
- Descriere generală sit; teritoriul aferent Ariilor Protejate Hârtibaciu–Târnava Mare Olt este situat în centrul României, regiunea Centru de Dezvoltare, în sudul Transilvaniei, delimitat la nord de râul Târnava Mare (aprox. 35 km), iar în sud de râul Olt (aprox. 75 km). Aria naturală a fost declarată sit de importanță comunitară prin Ordinul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile Nr.1964 din 13 decembrie 2007 (privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România)⁸ și se întinde pe o suprafață de 2.826 hectare (râuri, lacuri, mlaștini, turbării, pajiști naturale, pășuni, păduri de foioase, păduri în amestec și păduri în tranziție)⁹ Clase de habitate Oltul Mijlociu–Cibin–Hârtibaciu reprezintă o arie naturală (încadrată în bioregiune alpină și continentală aflată la poalele Munților Făgăraș, pe valea Oltului) ce conservă habitate naturale de tip: păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum și tufărişuri alpine și boreale; și protejază o gamă faunistică variată. 7 Planul de Management al siturilor Frumoasa, p. 95 8 Ordinul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile Nr.1964 din 13 decembrie 2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 și 98 bis din 7 februarie 2008, 9 Eunis.eea.europa.eu–Oltul Mijlociu–Cibin–Hârtibaciu (general information);

accesat la 22 noiembrie 2013 45 Căi de acces: Drumul național DN1 pe ruta: Brașov–Codlea–Făgăraș–Viștea–Avrig.

➤ Rezervații Naturale 2.7.2.1. Rezervația naturală Șuvara Sașilor

- Șuvara Sașilor este o rezervație naturală de tipul arie protejată de interes național, corespunzătoare categoriei IV IUCN (adică rezervație naturală de tip botanic); a fost constituită/declarată astfel printr-un act normativ, respectiv o Hotărâre a Consiliului Județean Sibiu (12/28.09.1994). Deși este administrată de Consiliul Local al orașului Tâlmăciu, am considerat utilă prezentarea ei și în lucrarea de față, întrucât iubitorii de natură care doresc să o viziteze au, din Sadu, un acces extrem de facil către ea; în plus, rezervația este plasată geografic extrem de aproape de Sadu: 2,5-3,5 km est de comună, pe partea dreaptă a drumului județean DJ105G, spre Tâlmăciu. În suprafață de 20 hectare, ea este localizată pe terasa râului Sadu, între localitățile Tâlmăciu și Sadu, la altitudinea de 430 metri. Accesul spre ea dinspre Tâlmăciu este facilitat mai întâi prin DN1 Sibiu-Rm. Vâlcea până la Tâlmăciu, apoi prin drumul județean 105G Tâlmăciu-Sadu-Râu Sadului10. Rezervația este reprezentată printr-un moliniet (Peucedano rocheliani-Molinietum coerulea) în care vegetează mai multe specii floristice rare: mărăruț porcului (Peucedanum rochelianum), narcisa (Narcissus stellaris), stânjeneii (Iris sibirica), gladiola (Gladiolus imbricatus), iarba neagră (Calluna vulgaris), brândușa (Crocus banaticus), coacăzul de munte (Bruckenthalia spiculifolia), salcia târătoare (Salix rosmarinifolia), gențiana (Gentiana pneumonanthe), limba șarpelui (Ophioglossum vulgatum), sau diferite tipuri de orhidee (Orchis transsilvanica, Orchis laxiflora, Orchis incarnata, Spiranthes spiralis, Cephalanthera rubra). Biocenoza este în fapt un moliniet relictar nemaîntâlnit în Transilvania, care s-a dezvoltat pe un sol brun, acid, podzolit și gleizat, cu exces de apă primăvara. În consecință, majoritatea speciilor de plante sunt higrofile și mezohigrofile. În tufișurile de răchită (Salix cinerea), de mesteacăn (Betula pendula) și arin (Alnus glutinosa) din moliniet, își au adăpostul zeci de specii de păsări, unele mamifere (câpriorul, mistrețul) și sute de specii de 10 Halmaghi et alii 1999, p. 17. 46 nevertebrate11. Numele rezervației vine de la specia de graminee Molinia coerulea, cunoscută și sub denumirea de șuvar (i se spune Șuvara Sașilor deoarece terenul a aparținut sașilor din Tâlmăciu12). Din perspectiva conservării, se remarcă faptul că Rezervația s-a păstrat bine până în anul 1990. După acest an proprietarii au săpat pe alocuri canale pentru drenaj, ceea ce a făcut ca nivelul apei freatice să scadă, iar pajiștea să devină mai puțin higrofilă, cu aspect ușor arid. În acest context, multe specii iubitoare de umiditate și-au restrâns aria de răspândire. Tot după anul 1990, o parte din teren a fost transformat în teren arabil, ceea ce a deteriorat puternic ecosistemul, atât din punct de vedere al biodiversității, cât și peisagistic1.

Strategia de dezvoltare locală face posibilă coordonarea activă a proceselor de dezvoltare care au loc în teritoriu, luarea în considerare a caracteristicilor locale, a schimbărilor din mediul exterior și fac posibilă abordarea proactivă, realizată într-un mod inovativ, a proceselor de dezvoltare teritorială. Elaborarea strategiei de dezvoltare locală, reprezintă unul din pașii cei mai importanți care susțin procesele de dezvoltare locală. În esență, acest tip de strategie clarifică pe termen mediu și lung care sunt direcțiile și domeniile spre care se orientează efortul de dezvoltare al comunității. Strategia de dezvoltare locală este caracterizată de următoarele trăsături: imagine asupra viitorului, creativitate, flexibilitate, activitate, ycreată pentru acțiune, orientare spre schimbare, orientare spre un câștig durabil. Astfel planificarea strategică poate fi definită drept un proces de management care va permite Unității Administrativ Teritoriale să se concentreze asupra alinierii eficiente a resurselor existente și potențiale cu obiectivele stabilite pe termen mediu și lung. Strategia de dezvoltare durabilă a comunei Sadu pentru perioada 2021–2030, reprezintă principalul document strategic care stă la baza dezvoltării comunei în perioada

viitoare. Dezvoltarea locală se poate defini ca un proces în care demersurile administrației publice sunt unite cu acelea ale oamenilor, cu scopul de a îmbunătăți condițiile sociale, culturale și economice ale comunității. Dezvoltarea locală este deci cel mai strâns legată de conceptul de parteneriat care asigură accesul la toate resursele necesare, bazându-se atât pe participarea celor care reprezintă anumite interese, cât și pe disponibilitatea administrației publice de a forma parteneriate cu grupuri, organizații sau instituții.

- Dezvoltarea durabilă și sustenabilă a comunei Sadu, are la baza conservarea ecosistemului, a biodiversității și protecția mediului.

Urmare a cadrului natural descris mai sus, comuna Sadu este un mozaic al valorilor ecosistemelor și un teritoriu rural natural, propice dezvoltării sectorului agroturistic, cicloturistic, monten-bike, drumeții. Odată cu creșterea potențialului de dezvoltare turistică, se are în vedere, în plan prioritar conservarea ecosistemului, a biodiversității, florei și faunei. Potecile pe dealuri și munți sunt cele mai atractive trasee de drumeții, trasee cicloturistice și nu în ultimul rând drumul tematic al transhumantei.

Datorită reliefului divers care a cusut dacă se poate spune așa, un ansamblul împăienjenit de trasee atractive pentru toate activitățile, în ultima perioadă, s-a intensificat practicarea sporturilor cu motoarele, motocicletele, atv-urile și autovehiculele offroad.

Această activitate a degenerat odată cu lipsa de intervenție a instituțiilor abilitate, cu atribuții legale, pe respectarea normelor și a cadrului legal cu precădere în domeniul protecției mediului, a conservării ecosistemului și de garantare a dreptului de proprietate.

În acest sens, urmare unei analize riguroase asupra efectelor rezultate, am analizat necesitatea și oportunitatea elaborării unor Norme de Reglementare în materie, care să restabilească un echilibru de care natura are mare nevoie și mai ales în dezvoltarea turismului de nișă.

REGLEMENTĂRI PRIVIND CONSERVAREA ECOSISTEMULUI ȘI A BIODIVERSITĂȚII, -pe teritoriul administrativ al comunei SADU

Pe teritoriul administrativ al comunei Sadu, circulația pe drumurile de interes local, de utilitate privată. Deschise circulației publice, așa cum sunt ele definite de OUG 43.1997, privind regimul drumurilor publice, precum și pe drumurile și potecile din fondul forestier sau aflate pe terenurile agricole, se face respectând prevederile prezentului Regulament.

In sensul prezentului regulament următorii termeni se definesc.

Ecosistem : Ansamblu format din biotop și biocenoză, în care se stabilesc relații strânse atât între organisme, cât și între acestea și factorii abiotici.

1.1. *Ecosistem uman* = sistem format din populația umană și habitatul său, integrat în biosferă.

Arii protejate: sunt zone terestre sau marine destinate special pentru protecția și menținerea diversității biologice, a resurselor naturale cât și a celor culturale asociate.

Fond forestier: - totalitatea pădurilor, terenurilor destinate împăduririi, celor care servesc nevoilor de cultură, producție ori administrație silvică, iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurilor neproductive, incluse în amenajamentele silvice, în condițiile legii, indiferent de natura dreptului de proprietate (Legea nr. 26/1996, Codul silvic), v. și infracțiuni silvice.

Clasificatia drumurilor conform OUG 43/ 1997 cu modificarile si completarile ulterioare;

a) drumuri publice - obiective de utilitate publică destinate circulației rutiere, în scopul satisfacerii cerințelor de transport unitar ale economiei naționale, ale populației și de apărare a țării. Acestea sunt proprietate publică;

b) drumuri de utilitate privată - destinate satisfacerii cerințelor proprii de transport rutier în activitățile economice, forestiere, petroliere, miniere, agricole, energetice, industriale și altora asemenea, de acces în incinte, ca și cele din interiorul acestora, precum și cele pentru organizările de șantier; ele sunt administrate de persoanele fizice sau juridice care le au în proprietate sau în administrare.

Din punct de vedere al circulației, drumurile se împart în:

a) drumuri deschise circulației publice, care cuprind toate drumurile publice și acele drumuri de utilitate privată care servesc obiectivele turistice ori alte obiective la care publicul are acces;

b) drumuri închise circulației publice, care cuprind acele drumuri de utilitate privată care servesc obiectivelor la care publicul nu are acces.

Drumurile forestiere: sunt căi de transport tehnologic, de utilitate privată, utilizate pentru: gospodărirea pădurilor, desfășurarea activităților de vânătoare și pescuit sportiv, intervenții în caz de avarii, calamități sau dezastre, fiind închise circulației publice, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism.

Capitolul.I. Reglementarea activităților cu echipamente motorizate de tip; motociclete enduro, atv-uri si autovehicule offroad.

CAPITOLUL 1. PREVEDERI GENERALE ale REGULAMENTULUI

Art. 1. Circulația pe drumurile de interes local, de utilitate privată, deschise circulației publice, așa cum sunt definite de O.G 43/1997 privind regimul drumurilor, precum și în fondul forestier și pe poteci, pe terenurile private, rețeaua de ape de pe raza UAT Sadu a: motocicletelor , ATV-urilor si mașinilor off-road după caz, săniilor cu motoare, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice locale, instituții, organizații și asociații sunt supuse dispozițiilor prevăzute în prezenta Hotărâre, numită în continuare „Regulament”.

Art. 2. Dispozițiile prevăzute de prezentul Regulament au ca scop asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile de utilitate privată, de interes local deschise circulației publice, pe poteci, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății cetățenilor și turiștilor și în zona drumurilor de utilitate privată sau potecilor, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului din raza UAT Sadu.

Art. 3. Prevederile prezentului Regulament se aplică tuturor participanților la trafic, precum și autorităților, instituțiilor, organizațiilor și asociațiilor care au atribuții în domeniul circulației și siguranței pe drumurile de utilitate privată sau potecile de pe raza UAT Sadu.

Art. 4. Îndrumarea, supravegherea și controlul respectării prezentului Regulament se fac de către Administrația Publică Locală a UAT Sadu prin personal desemnat, care are obligația să ia măsurile legale în cazul în care constată încălcări ale acestora, și/sau în colaborare cu reprezentanții altor instituții care au calitatea de agenți constatați conform legii, .

Art. 5.(1) Grupurile de turiști de aventură organizate (moto, ATV, mașini off-road, etc.) pot parcurge traseele prevăzute în Anexa 1 doar însoțite de persoane înscrise în,, Registrul îndrumătorilor de turism de aventură” deschis de o Asociație, care trebuie să cunoască topografia împrejurimilor, să aibă cunoștințe despre flora și fauna zonei, de prim - ajutor în caz de accidentare și de mecanică. Modelul Registrului se regăsește în Anexa 2 la Regulament.

(2) Persoanele prevăzute la alin 1 sunt responsabile pentru respectarea regulilor prevăzute în prezentul Regulament de către grupul pe care îl însoțește , inclusiv de respectarea regimului legal de viteză .

(3) Pentru practicanți de acest tip de sporturi neafiliați la asociații sau grupuri, prezentul regulament se aplică în mod corespunzător, în sensul respectării traseelor din Anexa 1, a tarifelor practicate și a celorlalte prevederi, fără a fi necesară existența unui îndrumător autorizat. Aceștia se vor înscrie la Primăria Comunei Sadu cu documentele prevăzute la art. 6 și cu dovada achitării tarifelor aferente.

Art. 6. Înscrierea în „Registrul îndrumătorilor de turism de aventură” se va face pe baza unei documentații, care va cuprinde: Cerere, copie după CI, copie permis de conducere corespunzător categoriei pentru care face îndrumare.

Art. 7. Persoanele înscrise în „Registrul îndrumătorilor de turism de aventură” vor purta aplicat, la loc vizibil, pe vehicul, elemente de identificare care vor conține: prenumele, inițiala numelui și numărul de ordine din Registru, conform modelului prevăzut în Anexa 3.

CAPITOLUL 2. REGULI DE CIRCULAȚIE

Art.8 (1) Pe suprafața ariilor naturale protejate este interzis accesul cu mijloace motorizate care utilizează carburanți fosili în scopul practicării de sporturi , cu excepția drumurilor permise accesului public.

(2) Este interzis accesul neautorizat cu motociclete, ATV-uri , mașini off-road, sănii cu motor, autoturisme sau alte tipuri de autovehicule pe suprafața ariilor naturale protejate, în afara drumurilor publice, a drumurilor forestiere pe care accesul nu este interzis prin semne sau bariere și a terenurilor special amenajate în acest scop.

Art. 9.(1) Accesul public în fondul forestier al comunei Sadu cu autovehicule, motociclete, ATV-uri, mașini off-road în afara traseelor desemnate conform Anexei nr. 1 la prezenta este interzis, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism, care pot fi practicate numai cu respectarea legii și a prezentului Regulament.

(2) Condițiile de acces se afișează pe indicatoare specifice la intrarea în fondul forestier.

(3) Accesul public în fondul forestier național cu autovehicule, motociclete, ATV-uri sau off-road este interzis, cu excepția activităților sportive, de recreere și de turism, care se pot practica numai cu acordul sefului ocolului silvic, în cazul administrării.

Art.10. Drumurile forestiere sunt căi de transport tehnologic, de utilitate privată, utilizate pentru: gospodărirea pădurilor, desfășurarea activităților de vânătoare și pescuit sportiv, intervenții în caz de avarii, calamități sau dezastre, fiind închise circulației publice, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism care se pot practica numai cu acordul proprietarului, iar în cazul pădurilor proprietate publică a statului, cu acordul administratorilor acestora.

Art.11.Potrivit art. 23 alin.1 lit. i) din Legea nr.407/2006 privind vânătoarea și fondul cinegetic, în scopul gestionării durabile a faunei cinegetice, se interzice circulația în scop de agrement cu mijloace auto în afara căilor de circulație publice din fondurile cinegetice, fără acordul gestionarului.

Art.12 În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind paza fondului forestier, precum și constatarea contravențiilor, a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic este învestit cu exercițiul autorității publice, în limitele competențelor stabilite de lege. Instituțiile de poliție și jandarmerie, potrivit atribuțiilor ce le revin conform legii, asigură sprijin de specialitate în organizarea pazei pădurilor.

Art. 13. Conducătorii de ATV , motociclete și mașini off-road trebuie să aibă un comportament care să nu afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice ori private.

Art. 14. Deplasarea pe raza UAT Sadu cu ATV -uri, motociclete si mașini off-road se face pe drumurile private, cu acordul scris al proprietarului/ administratorului, pe drumurile de interes local- deschise circulației publice și pe traseele prezentate în Anexa 1 la prezentul Regulament. Orice abatere de la traseele cuprinse în Regulament este interzisă.

Art. 15. Deteriorarea traseelor, drumurilor și potecilor este interzisă. În scopul prevenirii degradării solului, se recomanda sa fie planificate deplasări, activități organizate sau turistice, in condiții meteo favorabile, se vor evita perioadele cu precipitații.

Art. 16. La întâlnirea cu alți participanți la trafic (bicicliști, turiști ce se deplasează pedestru și alții asemenea) conducătorii de vehicule sunt obligați să reducă viteza și zgomotul. De asemenea se vor evita manevrele care să conducă la panicarea celorlalți participanți la trafic. Aceste prevederi sunt aplicabile și în cazul întâlnirii cu autovehicule și atelaje.

Art.17. Conducătorul de vehicul trebuie să respecte regimul legal de viteză și să o adapteze în funcție de drum, astfel încât să poată efectua orice manevră în condiții de siguranță.

Art.18. Participantii la trafic sunt obligati ca, la cererea politistului rutier, sa inmaneze acestuia documentul de identitate sau, dupa caz, permisul de conducere, documentul de inmatriculare ori de inregistrare a vehiculului condus, documentele referitoare la bunurile transportate, precum si alte documente prevăzute de lege. În exercitarea atributiilor care îi revin, politistul rutier are dreptul sa verifice vehiculul, precum si identitatea conducatorului sau a pasagerilor aflati in interiorul acestuia atunci cand exista indicii despre savarsirea unei fapte de natura contraventionala sau penala.

Art.19. Pe timpul deplasări, conducatorii motocicletelor, masinilor off-road si persoanele transportate pe acestea au obligatia sa poarte casca de protectie omologata.

Art.20. Utilizatorilor drumurilor le sunt interzise:

a). Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare, cu intenție, a indicatoarelor, semafoarelor, amenajărilor rutiere, a dispozitivelor de blocare a roților ori crearea de obstacole pe carosabil;

b). Competițiile sportive, fără autorizarea prealabilă a administratorului drumului și a Poliției rutiere. Organizatorii poartă răspunderea și iau toate măsurile pentru siguranța traficului rutier și redarea ulterioară a drumului pentru circulația publică, în condițiile existente anterior organizării competiției

c). Intrarea pe drum a vehiculelor cu noroi pe roți sau pe șenile, precum și pierderea, prin scurgere din vehicule, în timpul transportului de materiale de construcție sau de alte materii ;

d). Curățarea sau spălarea vehiculelor de pământ, de materiale sau de alte substanțe se va realiza înainte de a pătrunde în drum și numai pe suprafețe special amenajate prin grija administratorului drumului;

e). Scurgerea lubrifianților, a unor produse inflamabile, toxice sau de altă natură ;

f). Ocuparea, prin depozitare, a părții carosabile, a stațiilor mijloacelor de transport în comun, a șanțurilor, trotuarelor, pistelor și zonelor de siguranță a drumului, precum și afectarea stării de curățenie a acestora ;

g). Circulația autovehiculelor pe acostamente, pe șanțuri, pe trotuare, pe spații de siguranță ale drumurilor ori pe banda mediană a autostrăzilor ;

h). Circulația pe drumurile publice, modernizate, a vehiculelor cu pneuri cu cuie, cu șenile, fără bandaje de protecție, precum și transportul prin târâre a unor obiecte sau materiale. Prin excepție este admisă circulația vehiculelor aparținând Ministerului Apărării Naționale sau Ministerului de Interne, în cazul în care nu există posibilitatea evitării drumurilor publice modernizate ;

i). Circulația, oprirea, staționarea sau parcare pe trotuare, alei sau zone verzi pe teritoriul comunei.

CAPITOLUL 3. SANCTIUNI

Art. 21 . Încălcarea prevederilor art. 14 și art. 16 constituie contravenție și se sancționează conform Codului Silvic în vigoare

Art. 22. Dacă faptele prevăzute la art. 21 au fost săvârșite de persoanele prevăzute la art. 5, amenda se aplica pentru fiecare participant.

Art. 23. Încălcarea prevederilor legale privind accesul în ariile naturale protejate se pedepsesc conform OUG nr.57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și OUG. nr.195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 24. Sancționarea nerespectării prevederilor prezentului regulament se aplică în conformitate cu legislația în vigoare și actele normative subsecvente.

CAPITOLUL 4. PROCEDURA DE CONSTATARE A CONTRAVENTIILOR

Art.25. Contravenția se constata printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constataatori.

Art.26. Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și institutia din care face parte agentul constataator; numele, prenumele, domiciliul și codul numeric personal ale contravenientului, descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și aratarea împrejurărilor care pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării, în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ; termenul de exercitare a căii de atac și instanța la care se depune plângerea."

Art.27. În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pasaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.

Art.28. În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

Art.29. În situația în care contravenientul este persoana juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

Art.30. In momentul încheierii procesului-verbal agentul constatator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica "Alte mențiuni", sub sancțiunea nulității procesului-verbal.

Art.31. Lipsa uneia dintre mențiunile privind numele și prenumele agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, codul numeric personal pentru persoanele care au atribuit un asemenea cod, iar, în cazul persoanei juridice, lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei savarsite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constata și din oficiu."

Art.32. Contravenientul este obligat să prezinte agentului constatator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute de lege. În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului, agentul constatator poate apela la polițiști, jandarmi sau polițiști locali."

Art.33. Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate.

Art.34. Comunicarea se face de către organul care a aplicat sancțiunea, în termen de cel mult două luni de la data aplicării acesteia."

Art.35. Procesul-verbal de constatare a contravenției este titlu de creanță și înștiințare de plată.

Art.36. Dacă agentul constatator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta se înmânează contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.

Art.37. În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia se face de către agentul constatator, în termen de cel mult două luni de la data încheierii."

Art.38. Comunicarea procesului-verbal se face prin posta, cu aviz de primire, sau prin afisare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afisare se consemnează într-un proces-verbal, semnat de cel puțin un martor."

Art.39. Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal."

Art.40. Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia

Art.41. Plângerea se depune la judecătoria de competență, conform OG 2//2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art.42. Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competență exclusivă a instanței .

Art.43. Dispozițiile prezentului regulament se completează cu prevederile OG 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL 5. DISPOZIȚII FINALE

Art.44. (1) Pentru utilizarea traseelor de turism de aventură prevăzute în Anexa 1 la prezenta, participantii vor achita o taxă în cuantum de:

- 10 lei/zi ,
- 140 lei/luna,
- 900 lei/an.

(2) Taxa se achită online prin intermediul platformei ePrimaria sau la Primaria comunei Sadu, compartimentul taxe și impozite. Pentru persoanele juridice taxa se va achita pe bază de factură fiscală, existând și posibilitatea achiziționării de abonamente.

(3) Taxa trebuie sa acopere toate masurile de mentenanta ale terenului afectat de eroziunea prin activitatea Enduro.

(4)Taxele trebuie să permită angajarea unor rangeri în baza legii care sa supravegheze respectarea hotărârilor locale cu privire la respectarea conduitei si a zonelor agreate pentru desfășurarea activităților tip Enduro compartimentul impozite si taxe .

Art.45. Participanții la trafic au obligația respectării deciziilor persoanelor desemnate pentru aplicarea prezentului Regulament. Calitatea de agenții constatatori se conferă prin Dispoziție de către conducătorul Autorității Publice Locale. Aplicarea sancțiunilor se face de către agenții constatatori desemnați sau de către reprezentanții altor instituții care au calitatea de agenți constatatori conform legii.

Art.46. Observarea încălcării prevederilor prezentului regulament se poate face de către cetățeni care notifică Autoritatea Publică Locală (Primaria comunei Sadu) , prin orice mijloace: telefon, e-mail, fax, adăugând și dovezi (filmări, fotografii, etc).

Art.47. Prevederile Regulamentului se aplica unitar, cu exceptia competițiilor sportive organizate sub egida federatiilor de resort, conform legislatiei in vigoare, cu obligativitatea prezentarii cu cel putin 30 de zile inaintea evenimentului a hartilor cu traseul propus, traseu utilizat doar pentru competitia in cauza, ce nu face obiectul Anexei 1.

Art.48. Prevederile prezentului Regulament se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 49. În desfășurarea activităților pentru aplicarea Regulamentului, Administrația Publică Locală poate solicita sprijinul unor asociații profesionale și al unor conducători de autovehicule, care consimt să participe voluntar la acestea, conform legii, sau sprijinul altor autorități/instituții publice, în calitate de agenți constatatori.

Art. 50. Traseele permise trebuie sa nu intersecteze traseele turistice omologate pentru a evita orice degradare a acestora si in primul rând pentru a evita un posibil accident. In cazul unei astfel de întâmplări administratorul răspunde legal prin dovedirea masurilor luate.

Art. 51. Evenimentele sportive trebuie sa respecte normele de mediu si de protejarea a faunei din zona.

Art. 52. Notificarea ocoalelor silvice si reprezentanților operatorilor de vânătoare pentru a evita suprapunerea lucrărilor si intervențiilor in cadrul acestor trasee

Crearea unui sistem de informare corect si complet cu privire la zonele agreate pentru enduro care sa fie pus la dispoziție atât pensiunilor cât si la fata locului. De asemenea se pot crea aplicații mobile si site-uri informative care se explice clar regulamentul si zonele in discuție

Art. 53. Ca măsura de verificare a respectării traseelor se pot pune la dispoziție trackere GPS care sa fie montate pe motor si recuperate la finalul turei. Traseul GPX poate fi analizat si in cazul depășirii zonei menționate se pot aplica amenzi.

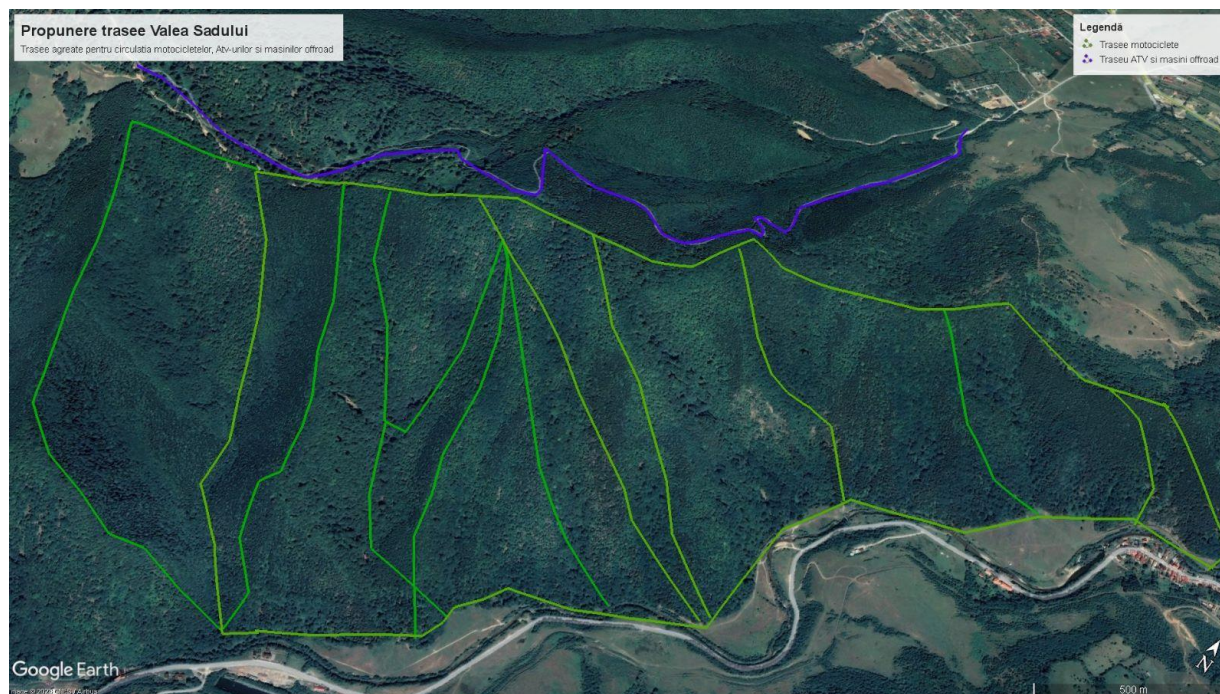
Art. 54. Colaborare si notificare a jandarmeriei montane cu privire la aceste trasee pentru asigurarea bunei desfășurări a activității

Art. 55. Notificarea salvamont pentru o buna cunoaștere a zonei în cazul necesității unei intervenții

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ:
Stelian DĂNCĂNEȚ

CONTRASEMNEAZĂ PENTRU LEGALITATE:
SECRETARUL GENERAL AL COMUNEI SADU
Delia-Paraschiva SĂVOIU

Anexa 1- Trasee turism de aventură

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ:
Stelian DĂNCĂNEȚ

CONTRASEMNEAZĂ PENTRU LEGALITATE:
SECRETARUL GENERAL AL COMUNEI SADU
Delia-Paraschiva SĂVOIU

Anexa 2 - Registrul îndrumătorilor de turism de aventură

Nr. crt.	Numele	Prenumele	CI	CNP	Adresa de domiciliu	Date contact		Categoria îndrumată (ATV, MOTO)
						Telefon	e-mail	
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ:
Stelian DĂNCĂNEȚ

CONTRASEMNEAZĂ PENTRU LEGALITATE:
SECRETARUL GENERAL AL COMUNEI SADU
Delia-Paraschiva SĂVOIU

Anexa 3 - Elemente de identificare a îndrumătorilor de turism de aventură

I.T.A = indrumator turism de Aventura

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ:
Stelian DĂNCĂNEȚ

CONTRASEMNEAZĂ PENTRU LEGALITATE:
SECRETARUL GENERAL AL COMUNEI SADU
Delia-Paraschiva SĂVOIU